چرا بسیاری از رهبران مسیحی انجیلی رسوا شده اند؟

چرا بسیاری از رهبران مسیحی انجیلی رسوا شده اند؟

نخست، توجه داشته باشید که واژه "بسیاری" وصف صحیحی نیست. ممکن است این طور به نظر رسد که بسیاری از رهبران مسیحی انجیلی رسوا شده اند، اما این به خاطر حجم توجه زیادی است که به این گونه رسوایی ها شده است. هزاران رهبر، شبان، پروفسور، نویسنده و مبشر مسیحی انجیلی وجود دارد که در هیچ چیز "رسوایی آوری" شریک نشده اند. اکثریت رهبران مسیحی انجیلی، مردان و زنانی هستند که خدا را دوست دارند و به همسر و خانواده شان وفادار هستند و در کارهایشان با بیشترین صداقت و درستی عمل می کنند. شکست و قصور تعدادی اندک نباید برای حمله به کل استفاده شود.

با وجود این گفته، این مشکل کماکان وجود دارد که گاهی اوقات رسوایی ها در میان افرادیکه ادعا می کنند مسیحیان انجیلی هستند اتفاق می افتد. رهبران مسیحی برجسته به خاطر زناکار یا ارتباط با فاحشه گری افشا شده اند. برخی از مسیحیان انجیلی محکوم به کلاهبرداری مالیاتی و دیگر خلافکاریهای مالی شده اند. چرا چنین چیزی اتفاق می افتد؟ دست کم سه توضیح عمده وجود دارد: ۱) برخی از آنانیکه ادعا می کنند مسیحیان انجیلی هستند، در واقع شارلاتانهایی بی ایمان هستند. ۲) برخی از رهبران مسیحی انجیلی اجازه می دهند که جایگاهشان به تکبر کشیده شود، و ۳) شیطان و ارواح پلیدش چنین رهبران مسیحی را شدیدتر وسوسه می کند چرا که می دانند یک رهبر که به رسوایی کشیده شود می تواند نتایج مخربی چه بر مسیحیان و چه بر غیر مسیحیان داشته باشد.

۱/ برخی از "مسیحیان انجیلی" که گرفتار رسوایی می شوند، شارلاتان و انبیای دروغین

هستند. عیسی هشدار می دهد که "از پیامبران دروغین برحذر باشید که در لباس میش نزد شما می‌آیند، ولی در باطن گرگهای درنده می‌باشند... به این گونه می‌توانید پیامبران دروغین را از اعمالشان بشناسید" (متی فصل ۷ آیه های ۱۵ تا ۲۰). انبیای دروغین وانمود می کنند که زنان و مردانی خداشناس هستند و طوری ظاهر می شوند که گویی رهبران انجیلی هستند. اما سرانجام "میوه" شان (رسوایی) آشکار می کند که آنان بر خلاف چیزی هستند که ادعا می کنند. در این مورد، آنها از شیطان پیروی می کنند: "اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود را بصورت فرشتهٔ نور درآورد، خدمتکارانش نیز می‌توانند خود را به شکل خدمتگزاران خدا درآورند. اما سرانجام، ایشان به سزای اعمال زشت خود خواهند رسید" (دوم قرنتیان فصل ۱۱ آیه های ۱۴ تا ۱۵).

۲/ کتاب مقدس می گوید که "غرور منجر به هلاکت می‌شود و تکبر به سقوط می‌انجامد" (امثال فصل ۱۶ آیه ۱۸). یعقوب فصل ۴ آیه ۶ به ما یادآور می شود که "خدا به شخص فروتن قوت می‌بخشد، اما با شخص متکبر و مغرور مخالفت می‌کند". کتاب مقدس مکرراً بر علیه غرور هشدار می دهد. بسیاری از رهبران مسیحی خدمتشان را با روحیه فروتنی و توکل به خدا آغاز می کنند، اما وقتی که خدمت و کلیسای آنها رشد پیدا کرد و کامیاب شد، وسوسه می شوند که مقداری از این جلال را به خود اختصاص دهند. برخی از رهبران مسیحی انجیلی، در حالیکه چاپلوسی خدا را می کنند، در عمل تلاش می کنند که خدمات روحانی شان را با تکیه بر قدرت و حکمت خودشان بنا و اداره کنند. این نوع غرور به یک سقوط خواهد انجامید. خدا از طریق هوشع نبی به ما هشدار می دهد که"ولی پس از اینکه خوردید و سیر شدید، مغرور شده، مرا فراموش کردید "(هوشع فصل ۱۳ آیه ۶).

۳/ شیطان می داند که با بر انگیختن یک رهبر مسیحی انجیلی به یک رسوایی، می تواند تاثیر قوی ای بگذارد. درست همانطور که زنای داود پادشاه با بتشبع و قتل سازماندهی شده اوریا آسیب بزرگی بر خانواده داود و تمام قوم اسراییل وارد آورد، به همین منوال کلیسا یا خدمات بشارتی، با سقوط اخلاقی رهبرش، آسیب جدی می بیند و یا نابود می شود. بسیاری از مسیحیان، وقتی می بینند که یک رهبر سقوط می کند، ایمانشان تضعیف می شود. غیر مسیحیان از ناکامی و شکست رهبران "مسیحی" به عنوان دلیلی برای رد مسیحیت استفاده می کنند. شیطان و ارواح پلیدش این را می دانند و از این رو بیشتر حمله هایش را به رهبران کلیسا وارد می آورند. کتاب مقدس به همه ما هشدار می دهد که "هشیار و مراقب باشید، زیرا دشمن شما، شیطان، همچون شیری گرسنه، غُرّان به هر سو می‌گردد تا طعمه‌ای بیابد و آن را ببلعد" (اول پطرس فصل ۵ آیه ۸).

وقتی که یک رهبر مسیحی متهم به رسوایی یا گرفتار آن شده است واکنش ما چه باید باشد؟

۱) به هر اتهام بی پایه و اساس گوش ندهیم یا قبول نکنیم (امثال فصل ۱۸ آیه ۸، ۱۷؛ اول تیموتائوس فصل ۵ آیه ۱۹).

۲) معیارهای درست کتاب مقدسی برای توبیخ آنانیکه گناه می کنند اتخاذ کنیم (متی فصل ۱۸ آیه های ۱۵ تا ۱۷؛ اول تیموتائوس فصل ۵ آیه ۲۰). اگر گناه به اثبات رسیده و شدید است، عزل دائم از خدمت رهبری باید به اجرا در بیاید (اول تیموتائوس فصل ۳ آیه های ۱ تا ۱۳).

۳) کسانیکه که گناه می کنند را ببخشید (افسسیان فصل ۴ آیه ۳۲ ؛ کولسیان فصل ۳ آیه ۱۳)، و هنگامی که توبه آنها به اثبات می رسد، با آنها دوباره معاشرت کنید (غلاطیان فصل ۶ آیه ۱ ؛ اول پطرس فصل ۴ آیه ۸) اما آنها را به رهبری بازنگردانید.

۴) در دعا برای رهبرانمان پایبند باشید. مشکلی را که با آن دست و پنجه نرم می کنند، وسوسه هایی را که متحمل می شوند، و فشاری را که باید تاب بیاورند، درک کنید. ما باید برای رهبرانمان در دعا باشیم و از خدا بخواهیم که آنان را قوی گرداند، از آنان محافظت کند و آنان را دلگرم سازد.

۵) مهمتر از همه اینکه شکست یک رهبر مسیحی انجیلی را به عنوان یک یادآوری و تذکر در نظر داشته باشیم که تنها و تنها بر خدا توکل کنیم. خدا هرگز شکست نمی خورد، هرگز گناه نمی کند، و هرگز دروغ نمی گوید. "مقدس، مقدس، مقدس است خداوند قادر متعال؛ تمام زمین از جلال او پر است!" (اشعیا فصل ۶ آیه ۳).

منبع: www.gotquestions.org